

(Lovforslaget, som vedtaget af Folketinget, findes i Tillæg C.; Fællesudvalgets Indstillinger findes i Tillæg B.).

Formanden: Denne Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde; men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Fællesudvalgets Indstillinger sættes til Forhandling.

Ordføreren (Staaning): Paa Fællesudvalgets Vegne skal jeg tillade mig at anbefale den Indstilling, der foreligger til Udvæjning af de Uoverensstemmelser, der viste sig at være mellem Landstingets og Folketingets Affattelse af Lovforslaget. Indstillingerne gaar ud paa, at Folketinget paa nogle Punkter bøjer sig for den Affattelse, Lovforslaget har faaet i Landstinget, medens der paa et Hovedpunkt, det, der angaar Statstilskuddet, er sket saadanne Indrømmelser af Landstinget, at det er blevet muligt at opnaa Enighed.

Uoverensstemmelserne mellem de to Ting angik navnlig 3 Punkter. Det første drejede sig om Medlemmernes Ret til at forblive i Sygekasserne, det vil sige Formen for Udarbejdelsen af den Bekendtgørelse, som skal indeholde en Vejledning til Sygekasserne og til Kommunalbestyrelserne om de økonomiske Forhold, der betinger Retten til at blive optaget i eller forblive som Medlem af en anerkendt Sygekasse. Ærede Medlemmer vil af Indstillingen se, at man har tiltraadt den Affattelse, Landstinget havde givet den paagældende Bestemmelse, saaledes at Bekendtgørelsen angaaende disse Forhold udarbejdes af Indenrigsministeren efter Samraad med et Udvalg, bestaaende af 8 Medlemmer, valgte af hvert af Rigsdagens Ting, samt efter Indstilling fra Sygekassenævnet, som altsaa ligeledes faar Lejlighed til at udtale sig om Sagen.

Med Hensyn til Statstilskuddet havde man i Landstingets Affattelse en Begrænsning af Statstilskuddets Størrelse til de enkelte Kasser. Disse Grænser er nu forhøjede saaledes, at ingen Gruppe af Sygekasser straks kommer til at lide Tab, og der dannes ved Siden deraf en saakaldt Reguleringsfond, hvortil en Sum af 30,000 Kr. skal tilskydes af Statskassen, medens der for samtlige Sygekasser fra Statstilskuddet drages 1 pCt. til Henlæggelse i denne Fond, og af Fonden vil man saa

kunne yde et ekstraordinært Tilskud til saadanne Kasser, som vil blive særlig haardt ramt ved Maksimalgrænsernes Virkning. Denne Bestemmelse er at betragte som en Overgangsbestemmelse, hvis Gyldighed er fastsat til 3 Aar.

Endelig har der som Stridspunkt været Spørgsmaalet om de saakaldte bemedlede Medlemmer, de Medlemmer, hvis økonomiske Forhold blev saaledes, at de rantes af de Grænser, der eventuelt fastsættes i Ministerens Bekendtgørelse om Indtægts- og Formuesforhold og deslige. Ogsaa paa dette Punkt er man enedes om i Hovedsagen at bibeholde den Affattelse, Lovforslaget har faaet i Landstinget, hvor efter saadanne Medlemmer vel kan forblive i Sygekassen, men uden Ret til at nyde Statstilskud og under Forudsætning af, at Sygekassens Vedtægt kommer til at indeholde en Bestemmelse derom. Man har altsaa overladt til Sygekasserne at afgøre for hver enkelt Sygekasses Vedkommende, om den vil bevare saakaldte bemedlede Medlemmer uden Ret til at nyde Statstilskud, og hertil har man under Forhandlingerne i Fællesudvalget knyttet en Bestemmelse, som sikrer saadanne Medlemmer Ret til Overflytning, i fornødent Fald til Indtræden i Sygekasser eller Sygeforeninger af den i § 34 nævnte Art, selv om saadanne maatte ligge udenfor det Omraade, som vedkommende Medlem eventuelt tilflytter. Hos det store Flertal af det Udvalg, som Folketinget har nedsat, har der været meget væsentlige Betænkkeligheder ved Landstingets Affattelse med Hensyn til disse Medlemmer. Det er et levende Ønske hos det store Flertal i Folketingets Udvalg, at Sygekasserne nu, naar de faar Selvstyre paa dette Omraade, vil indrette deres Vedtægter saaledes, at de paagældende Medlemmer kan forblive i Sygekasserne, selv om deres økonomiske Forhold udelukker dem fra offentligt Tilskud. Vi anser dette for at være det i alle Henseender fordelagtigste for Sygekasserne og det mest tiltalende for Medlemmerne, og jeg skal derfor som Ordfører for det store Flertal i Udvalget udtale det Haab, at der ikke fra Ministeriets eller Sygekasseinspektørens Side lægges Hindringer i Vejen for, at Sygekasserne beholder disse Medlemmer. Vi tænker os, at saadanne Hindringer mulig kunde tilvejebringes ved Forlangende om særlig udviklede Regnskabsforhold eller ved Forlangende om, at disse saakaldte bemedlede Medlemmer skulde danne en særlig Risikoafdeling indenfor Sygekassen, men vi ven-